

Referansedata

Fylke: Telemark
Kommune: Tinn
Kartblad: 1615 III
H.o.h.: 448-895moh
Areal: 863 daa

Prosjektilhørighet: Bekkekløfter 2008
Inventør: SRE
Dato feltreg.: 04.07.08
Vegetasjonsone: Nordboreal
Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon

Sammendrag / Kort beskrivelse

Undersøkt område av Gøyst ligger lengst opp i Gøystdal, en sidedal fra Atrå, nordvest for Tinnsjøen i Tinn kommune. Avgrenset område omfatter en i partier nokså dyp bekkekløft med mosaikk av ulike miljøer, fra tørr og soleksponert løvskog til humid barskog og bergveggsmiljøer mot bunn av kløfta og langs flere fossefall. Kløfta har også en nokså mosaikkartet vegetasjonsfordeling med både fattige og rike typer godt representert. Blåbærgranskog med enkelte innslag av fattig sumpskog preger kløftekantene i indre deler av kløfta. Floristisk mest interessant her, er en nokså tett forekomst av den rødlistede søterot. Ned kløftesidene og nedstrøms Gøyst, øker andelen rikere vegetasjonstyper. Mest frekvente er småbregne- og lågurtgranskog (stedvis lågurtospeskog), med lokale innslag av storbregne- og høgstaudegranskog i fuktig og i berggrøtter.

Eldre barskog dominerer indre deler av kløfta. Død ved finnes spredt, mest som ferske læger etter ras og vindfall. Kontinuiteten i kronesjikt virker god, mens kontinuiteten i død ved virker brutt. På areal med gammel løvskog (KO3) er det stedvis mye død ved av løv, særlig osp. Ferske læger dominerer, men alle nedbrytningsstadier er representert. Gamle trær av osp, seljer og rogn finnes også her. I nedre deler av Gøyst, utenfor avgrensede kjerner, blir skogen gradvis yngre og mer ensaldret nedstrøms vassdraget. Nysetdøla er regulert på Hardangervidda ved Grotte, noe som hindrer jevn tilførsel fra de store vannmagasinene innenfor. Dette har trolig ført til en mer sesongvariabel vannføring enn naturlig.

Gøyst kløftesystem huser flere sjeldne og krevende arter, både knyttet til humid granskog, bergvegger og til eldre løvsuksesjoner. Artsfunnene er stort sett konsentrert til kjerneområdene, med kun spredte enkeltfunn utenfor disse. Kløfta har rike hengelavsamfunn som inkluderer en sjelden stor forekomst av mjuktjafs, en sårbar hengelav som er knyttet til fuktige miljøer med lang kontinuitet i tresjiktet.

Gøyst utgjør en middels stor, men nokså variert og artsrik bekkekløft med flere høyt rødlistede arter. Lokaliteten fremviser store kvaliteter både knyttet til gammel løvsuksesjon, gammel humide gran- og bergveggsmiljøer. Mest spesielt er en regionalt sjelden stor forekomst av den sårbare hengelaven mjuktjafs og funn av den sterkt luftfuktighetskrevede fossefylltav. En del mer triviell ung og halvgammel bar- og løvskog er inkludert i avgrensingens randsoner, i første rekke som velegnet restaureringsareal på sikt, men også som bufferareal til mer verdifull skog. Totalt sett vurderes Gøyst til nasjonal verdi (verdi 5).

I henhold til mangelanalysen for skogvern (Framstad et al. 2002, 2003) fyller Gøyst flere mangler. I tillegg til den generelle og regionale mangelen "bekkekløft", inngår den generelle mangelen "rike skogtyper" på deler av arealet. Av viktige skogtyper finnes en del "boreal løvskog", samt noe "høgstaudeskog" og "lågurtgranskog". Mangelinndekkingen anses samlet sett som nokså god.

Feltarbeid

Området ble befart på to dager av Sigve Reiso den 4 og 9.06.08. Bratt topografi med stup og skrenter gjorde feltarbeidet vanskelig og tidkrevende rundt fossene i øvre del. Stikkprøver ble tatt ned til elveløpet der det var mulig, resten ble avstandsbedømt. Strekket videre nedstrøms fra elvemøtet var lettere tilgjengelig og bedre dekket. Undersøkelsestidspunktet var gunstig med tanke på de fleste ettersøkte artsgrupper (lav, mose, karplanter, flerårige sopp), men noe tidlig for ettårig sopp.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge.

Arbeidsgrenser for undersøkelsesområdet var på forhånd grovt angitt av Fylkesmannen i Telemark i samarbeid med Direktoratet for Naturforvaltning. Dette omfatter en ca. 3,7 km kløfteformasjon i øvre deler av Gøyst, inkludert møtet mellom Gjærdøla og Nysetdøla og litt oppstrøms disse.

Tidligere undersøkelser

Nedre del av Gjærdøla og tilhørende liseid på vestsiden av Nysetdøla før elvemøtet tilhører OVFs eiendom og er vurdert for vern i 2007 (Korbøl et al. 2007): "Området vurderes som regionalt verneverdig (**) selv om det bare dekker den ene halvdelen av bekkekløfta. Hvis hele bekkekløfta sees under ett vil dette øke verdien betydelig og området kan da trolig karakteriseres som nasjonalt verneverdig (***)". Før det er eiendommen nøkkelbiotopkartlagt hvor en nøkkelbiotop med C verdi ble avgrenset langs Gjærdøla (Dahl 2000b). I 2003 ble eiendommen beliggende i den sørvendte liseiden mellom elvemøtet og Øvre Gøysdal undersøkt (Reiso 2003b). En større nøkkelbiotop ble avgrenset nede i kløftemiljøet med verdi

A. En total beskrivelse og verdisetting av hele kløftemiljøet rundt elvemøtet er også utført i forbindelse med kommunens naturtypekartlegging (Reiso 2006, oppdatert 2008 upubl). Området er som helhet vurdert til en svært viktig naturtype A.

Beliggenhet

Undersøkt område ligger lengst opp i Gøystdal, en sidedal fra Atrå, nordvest for Tinnsjøen i Tinn kommune.

Naturgrunnlag

Topografi

Gøyst er delvis regulert ved Grotte, med har fremdeles nokså store nedbørsfelt på Hardangervidda. Best utviklet kløfte-topografi finnes rundt bekkemøtet i nedre deler av Nysetdøla og Gjerdøla, og et stykke nedstrøms Gøyst. Her er kløfta nokså dyp og trang med stedvis opp til 80 høydemeter opp til kløftekanten. Lisidene er bratte med opprevet topografi med stor andel bergvegger og rasmark. En rekke eksposisjoner er representert her. Flere fosser inngår rundt bekkemøtet. Størst er Lifoss nederst i Nysetdøla med et fall på ca 40 m. Langs Gjerdøla er det flere fosser på 5-10 m og nederst en på opp mot 20 m fall. Videre nedstrøms bekkemøtet åpner dalen seg noe opp og kløfta blir grunnere, med en slakt svingende sørøstvendt eksposisjon. Topografien blir roligere og elva har et jevnt fall. Lisidene er jevnt bratte, med en del 2-3 m høye bergvegger langs elveløpet.

Geologi

Berggrunnen er dominert av grannitisk gneis, løsmassedekket er varierende, fra mye nakent berg i øvre deler til gradvis mer morenemateriale i lisidene ned dalføret (NGU 2008 a,b).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon, vegetasjonsone: nordboreal 90% (ca 780daa) mellomboreal 10% (ca 90daa) .

Kløfta ligger hovedsaklig i nordboreal vegetasjonssone i overgangsseksjon (OC) (Moen 1998). Solvarme sørhellinger i nedre deler har mellomboreale trekk.

Økologisk variasjon

Vegetasjonsvariasjonen og treslagsvariasjonen i området er god for høydelaget. Rike og fattige typer er godt dekket, og løvskogsandelen er høy i partier. Totalt sett er den topografiske variasjonen også vurdert som nokså god, da særlig med vekt på de svært varierte områdene i nedre deler av Nysetdøla og Gjerdøla. Kløftas dype og beskyttede form i kombinasjon med flere fossefall, gir også en klar fuktighetsgradient opp mot kanten.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Kløfta har en nokså mosaikkartet vegetasjonsfordeling med både fattige og rike typer godt representert. Blåbærgranskog med enkelte innslag av fattig sumpskog preger kløftekantene i indre deler. Floristisk mest interessant i disse fattige partiene er en nokså tett forekomst av den rødlistede søterot. Ned kløftesidene og nedstrøms Gøyst, øker andelen rike vegetasjonstyper. Mest frekvente er småbregne- og lågurtgranskog, med lokale innslag av storbregne- og høgstaudegranskog i fuktig og i berggrøtter. Typiske urter på lågurtmark er liljekonvall, kranskonvall, tysbast og hengeaks. På frodigere mark er skogburkne, trollbær, firblad, tyrihjel, turt og hvitsoleie vanlige. På små areal med grunnlendte sørvendte berg inngår også tørrbakkevegetasjon med bl.a. en del flekkgrisøre. I lågurtskrenter på solsiden er løvinnslaget betydelig, stedvis dominerende. Osp, selje, bjørk, hegg, rogn og gråor har størst dekning her. Enkelte busker av hassel finnes også i de varmeste hellingene. I granskogen på skyggesiden forekommer løvtrær kun spredt. Langs elveløpet står en smal sone med småvokst gråor og vierkratt på flompåvirkede areal. Velutviklet gråor-heggeskog finnes ikke. Små artsfattige fossengmiljøer dominert av fjellsyre og rosenrot finnes under Lifossen. Trolig finnes lignende fossengmiljøer under de største fossene langs Gjerdøla, men disse var altfor vanskelig tilgjengelig for undersøkelser.

Skogstruktur og påvirkning

Barskogen i indre deler av kløftesiden er nokså gammel. Dominerende alder ligger mellom 80-120 år, med spredte enkelttrær på opp mot 200 år i utilgjengelige brattheng. Granskogen er jevnt over nokså småvokst (20-30 cm ibh.), grove graner (mindre enn 40 cm) er kun observert enkeltvis i rike skrenter langs elva. Død ved finnes spredt, mest som ferske læger etter ras og vindfall. Kontinuiteten i kronesjikt virker god, mens kontinuiteten i død ved virker brutt. På areal med gammel løvskog (KO3) er det stedvis mye død ved av løv, særlig osp. Ferske læger dominerer, men alle nedbrytningsstadier er representert. Gamle trær av osp, seljer og rogn finnes også her.

I nedre deler av Gøyst, utenfor avgrensede kjerner, blir skogen gradvis mer påvirket ned vassdraget. Løvrik halvgammel barskog i sen optimalfase dominerer, med stedvise innslag av rene løvsuksesjoner. Flekkvis inngår nokså grovvokst og produktiv granskog, stedvis ungsog. Sjukningen er jevnt over svak. Trolig er mye av denne skogen oppslag etter tidligere beite- og hogstpåvirket gårdsnær skog. Nøkkelelementer som død ved, gamle løvtrær og skyggefulle bergvegger finnes, men spredt.

Nysetdøla er regulert på Hardangervidda ved Grotte, noe som hindrer jevn tilførsel fra de store vannmagasinene innenfor. Dette har trolig ført til en noe mindre, og mer sesongvariabel vannføring enn naturlig i vassdraget.

Noe søppel og gamle høyballer er dumpet ned lisiden der kløftekanten grenser til innmark.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Gøyst. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Åmot

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg - Bekkekløft
BMVERDI: A

Hoh: 520-640 moh

Deler er tidligere registrert som nøkkelbiotop (Reiso 2003) og som kjerneområde (Korbøl et al. 2007).

Dyp og markert bekkekløft med humid barskog i liene og bergveggsmiljøer mot bunn av kløfta og langs flere store fossefall. Vegetasjonen er en mosaikk av blåbær-, småbregne-, lågurt-, storbregne-, og høgstaudegranskog. Små artsfattige fossengmiljøer dominert av fjellsyre og rosenrot finnes under Lifossen. Skogen nokså ung og påvirket langs kløftekanter, men får større andel eldre trær og sjiktet skog lenger ned mot elva. Gran er dominerende treslag, men det finnes også innslag av osp, selje, bjørk, gråor, og noe furu. Kløftas beskyttede miljø og flere fossefall gir gunstig miljø for flere fuktighetskrevenne arter, spesielt innen artsgruppene lav og mose. Det er påvist et svært rikt hengelavsfunn med en regionalt sjelden stor forekomst av mjuktjafs. Den vokser på 100-200 av de eldste grantrærne i bekkekløfta og langs kløftekanter, i tillegg til å være nokså vanlig på bergvegger. Spredt finnes også gubbeskjegg og sprikeskjegg. På stammen av gamle grantrær ble gammelgranskål, sukkernål og rimnål observert. Av andre fuktighetskrevenne arter ble kort trollskjegg og randkvistlav funnet.

Markert kløft med fuktig skogmiljøer rundt flere fossefall. Flere rødlistede arter deriblant en regionalt sjelden stor forekomst av sårbar art gir verdi svært viktig A.

2 Åmot S

Naturtype: Gammel barskog - Gammel granskog
BMVERDI: B

Hoh: 500-560 moh

Lite parti gammel granskog omgitt av ungskog på kanten av bekkekløften. Småvokst sjiktet fattig sumpskog og blåbærgranskog dominerer. Et titalls gamle grantrær har mjuktjafs og gubbeskjegg i kronene. På stammen av sturende graner fantes rosa tusselav, gammelgranskål, granseterlav og rimnål. Søterot sto stedvis i blåbærlýngen. Lite område med bl.a. sårbar art gir verdi viktig B.

3 Øvre Gøysdal S

Naturtype: Gammel lauvskog - Gamelt ospesholt
BMVERDI: A

Hoh: 500-560 moh

Sørvendte steinete skrenter i bekkekløft med dominans av borealt løv. Vegetasjonen domineres av lågurtskog og stedvis høgstaudeutforminger. Området har mye osp, ellers selje, bjørk, gråor, rogn og hegg. Av karplanter finnes bl.a. trollbær, liljekonvall, tysbast og kranskonvall. Stedvis er det innslag av bergvegger, blokkmark og rasmark. Død ved finnes jevnt, mest som ferske ospelæger. På slike ble korallpiggsopp og lys hårkjuke dokumentert. Lobarionsfunn var middels utviklet på eldre løvtrær, pelsblæremose ble funnet på rogn og flatragg på selje. På rikere berg ble olivenfyllav, grynfillav, blyhinnelav og kystårenever dokumentert.

Eldre velutviklet løvskog med flere krevenne arter, deriblant en sterkt truet art. Verdi svært viktig-A.

4 Gjerdøla

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg - Bekkekløft
BMVERDI: C

Hoh: 650-710 moh

Kjerneområdet bygger på eldre beskrivelse av nøkkelbiotop. Avgrensingen er noe utvidet til å omfatte begge sider av kløfta langs Gjerdøla. Området er gitt lokal verdi C, grunnet nokså påvirket skog og kun funn av enkelte svakt rødlistede arter.

Dahl (2000b): Biotopen ligger i et nordøstvendt parti på sørsida av elven, i en bratt side ned mot denne. Dominerende vegetasjonstype er småbregneskog, ellers en del blåbærskog. Det finnes i tillegg til gran, litt bjørk, gråor, rogn og selje. De groveste granene har diameter på 55 cm. Skogen er flersjiktet med liten spredning. Litt glenner finnes. Læger finnes i alle stadier av gran og løv, men bare få. Noen gadder ble sett av gran og bjørk. Det finnes berg med overheng, en bekk og en foss, fem høystubber og mange trær med grov bark. Biotopen har

også noe rasmark, og mye bergvegger. Skogen er glissen langs elva, det finnes også ett parti med eng som ligger i fossespruten. Skogen er fuktig og plukkhogstpreget, med lite død ved. Noen trær er ganske gamle og grove. Mange hogstspor ble sett i biotopen.

Artsmangfold

Gøysts kløftesystem huser flere sjeldne og krevenne arter, både knyttet til humid granskog, bergvegger og til eldre løvsuksesjoner. Artsfunnene er stort sett konsentrert til kjerneområdene, med kun spredte enkeltfunn utenfor disse.

Mest spesielt er kløftas rike hengelavsfunn som inkluderer en sjelden stor forekomst av mjuktjafs (VU), en hengelav som er knyttet til fuktige miljøer med lang kontinuitet i tresjiktet. Gøyst har kommunens eneste kjente forekomst av arten og den er ellers kun kjent fra noen få (2-3) steder i Telemark (Artskart 2008). Arten står tallrik i lisidene rundt bekkemøtet, inkludert på gjenværende gammelskog et stykke inn på kløftekanter i en radius på ca 200 m. Over hundre trær har fått påvist arten, men trolig dreier det seg totalt om flere hundre trær. I kløftesidene er den også påvist på flere titalls bergvegger. Trolig skaper de mange fossene i hhv nedre deler av Gjerdøla og Nysetdøla, et gunstig lokalklima for arten (stabilt kjølig og fuktig). Sammen med mjuktjafs finnes også spredte forekomster av gubbeskjegg (NT) og sprikeskjegg (NT). Av andre noe fuktighetskrevenne arter på gran kan rosa tusselv (VU), sukkernål og rimnål (NT) nevnes. Disse var også knyttet til den eldre granskogen rundt bekkemøtet.

Lavfloraen på berg var nokså godt utviklet med flere rødlistede arter. Skyggefulle fattige bergvegger mot bunn av kløfta hadde forekomster av kort trollskjegg (NT), randkvistlav og som nevnt en del mjuktjafs (VU). Noe mer eksponerte og rikere

berg, hadde forekomster blyhinnelev, kystårenever og grynfiltilav. På et rikt men noe skyggefullt berg ble også den sjeldne og sterkt luftfuktighetskrevede fossefilitlav dokumentert. Fossefilitlav ble grunnet taksonomiske uklarheter satt i kategorien NE (Not Evaluated) på siste rødliste. Nye genetiske undersøkelser som er under utarbeidelse viser riktignok at fossefilitlav er en god art, som skiller seg klart fra lignende arter i samme slekt (Tor Carlsen, UIO, pers. medd.). Den var tidligere rødlistet som direkte truet (E) på rødlista fra 1996, og vil trolig igjen få en høy kategori ved neste revidering.

Flere krevende arter ble også påvist tilknyttet eldre løvskog. I de solvendte skrentene i KO3, ble korallpiggsopp (NT) og lys hårkjuke (EN) dokumentert på død ved av osp. På stammen av eldre ribbarkstrær (rogn, selje og osp) var det middels rike Lobarionsamfunn. I tillegg ble de noe fuktighetskrevede flatragg (NT) (på selje) og pelsblæremose (VU) (på rogn) funnet spredt. Pelsblæremose ble påvist både innenfor KO3 og med et par funn videre ned langs Gøyst.

Den rødlistede karplanten søterot (NT) sto tallrik i blåbærskog langs Nysetdøla, karplantefloraen var ellers nokså triviell. Av viltverdier ble fossekall og vintererle observert langs elvestrekket, begge hekker trolig i området. Den dødvedrike løvskogen i KO3 har et godt potensial for å huse krevende spettearter som f.eks. dvergspett (VU), men slike ble ikke påvist. Ellers har området et nokså godt potensial for krevende insekter knyttet til soleksponert løvskog (bl.a. osp), samt et noe mer begrenset potensial for krevende markboende sopp knyttet til nokså små areal med lågurtgranskog.

Tabell: Artsfunn i Gøyst. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Søterotfamilien	Gentiana purpurea	Søterot	NT	3	₂ 2 ₁
Levermoser	Frullania bolanderi	Pelsblæremose	VU	3	₂ 3 ₁
Busk- og bladlav	Alectoria sarmentosa	Gubbeskjegg	NT	2	₁ 2 ₁
	Bryoria bicolor	Kort trollskjegg	NT	1	₁ 1 ₁
	Bryoria nadvornikiana	Sprikeskjegg	NT	2	₁ 1 ₁
	Collema nigrescens	Brun blæreglye		2	₂
	Evernia divaricata	Mjuktjafs	VU	6	₁ 4 2 ₂
	Fuscopannaria confusa	Fossefilitlav		1	₃ 1 ₁
	Hypogymnia bitteri	Granseterlav		1	₂ 1 ₁
	Hypogymnia vittata	Randkvistlav		1	₁ 1 ₁
	Leptogium cyanescens	Blyhinnelev		1	₃ 1 ₁
	Leptogium saturninum	Filthinnelev		3	₃
	Lobaria pulmonaria	Lungenever		1	₁
	Lobaria scrobiculata	Skrubbenever		1	₁
	Pannaria conoplea	Grynfiltilav		3	₂ 3 ₁
	Peltigera collina	Kystårenever		5	₄ 3 ₁
	Ramalina sinensis	Flatragg	NT	1	₃ 1 ₁
Skorpelav	Chaenotheca subroscida	Sukkernål		1	₁ 1 ₁
	Chaenothecopsis viridialba	Rimnål	NT	3	₁ 2 ₂ 1 ₁
	Schismatomma pericleum	Rosa tusselav	VU	1	₂ 1 ₁
Sopp vedboende	Coriopsis trogii	Lys hårkjuke	EN	1	₃ 1 ₁
	Cystostereum murrayii	Duftskinn	NT	1	₁ 1 ₁
	Pseudographis pinicola	Gammelgranskål	NT	2	₂ 2 ₂

Avgrensing og arrondering

De mest verdifulle øvre deler av kløftesystemet er nokså godt arrondert og grensene følger stort sett kløftekanten langs hele strekket. De slakere lisidene over kløftekanten blir raskt mer kulturpåvirket og er stort sett uinteressant kulturmark, vei eller kulturskog. Unntaket er et lite område med fuktig gammel granskog på kanten av kløfta sør for bekkemøtet (KO2) som også er inkludert. Oppstrøms Gjerdøla og Nysetdøla er grensene trukket mot mer åpne bekkedaler med fattig fjellskog og fjellbjørkeskog uten påviste skogkvaliteter. Nedstrøms er grensen mer diffus og vanskeligere å trekke. Nedstrøms plassen Kasin blir skogen gradvis mer kulturpåvirket, nøkkellementer mer spredt og kløftetopografien avtar. Avgrensingen slik den foreligger, har inkludert mest mulig spredte kvaliteter og i så måte maksimert arealet med tanke på langsiktig ivaretagelse og restaurering. Dette medfører stedvis innslag av ungskog og mer triviell kulturskog innenfor avgrensingen, særlig i nedre halvdel og stedvis langs kløftekantene.

Vurdering og verdisetting

Gøyst utgjør en middels stor, men nokså variert og artsrik bekkeløft med flere høyt rødlistede arter. Lokaliteten fremviser nokså store kvaliteter knyttet til både gammel løvskog, gammel humid granskog og bergvegger. Mest spesielt er en regionalt sjelden stor forekomst av den sårbare hengelaven mjuktjafs (VU) og funn av den sterkt luftfuktighetskrevenne fossefyllav. Øvre delers markerte kløftetopografi i kombinasjon med mange fossefall, skaper et stabilt humid lokalklima som gjør lokaliteten spesielt egnet for slike luftfuktighetskrevenne arter. Trolig har sommervannføringen vært sikrere og forholdene vært ennå bedre for fuktighetskrevenne arter før reguleringen av Nysetdøla på Hardangervidda. Inngrepene er riktignok gamle og det negative omfanget vanskelige å anslå i dag. Arronderingen av kløfteformasjonen og de verdifulle kjernene er god. En del mer triviell ung og halvgammel bar- og løvskog er inkludert i avgrensningens randsoner, i første rekke som velegnet restaureringsareal på sikt, men også som bufferareal til mer verdifull skog. De to truede vegetasjonstypene høgstaudegranskog (LR) og fosse-eng (VU) er representert, men dekker små areal og er ikke spesielt velutviklet. Totalt sett vurderes Gøyst til nasjonal verdi (verdi 5).

I henhold til mangelanalysen for skogvern (Framstad et al. 2002, 2003) fyller Gøyst flere mangler. I tillegg til den generelle og regionale mangelen "bekkeløft", inngår den generelle mangelen "rike skogtyper" på deler av arealet. Av viktige skogtyper finnes en del "boreal løvskog", samt noe "høgstaudekog" og "lågurtgranskog". Mangelinndekkingen anses samlet sett som nokså god.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Gøyst. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet. Forkortelser; UR = urørthet, DVM = død ved mengde, DVK = død ved kontinuitet, GB = gamle bartær, GL = gamle løvtrær, GE = gamle edelløvtrær, TF = treslagsfordeling, VA = Variasjon, TVA = treslagsvariasjon, VVA = vegetasjonsvariasjon, RI = rikhet, AM = arter, ST = størrelse, AR = arondering, FOR = Fosserøyk. For kjerneområder er kun variasjon vurdert som en kombinasjon av topografi og vegetasjon. For området samlet er det delt i to ulike vurderinger.

Kjerneområde	UR	DVM	DVK	GB	GL	GE	TF	VA	TVA	VVA	RI	AM	ST	AR	FOR	Samlet verdi
1 Åmot	**	**	0	**	*	—	*	**	—	—	**	***	—	—	—	***
2 Åmot S	***	*	0	***	*	—	*	*	—	—	*	**	—	—	—	**
3 Øvre Gøysdal S	**	***	**	*	***	0	***	**	—	—	***	***	—	—	—	***
4 Gjerdøla	**	**	**	**	*	—	*	**	—	—	*	*	—	—	—	*
Totalt for Gøyst	**	**	*	**	**	0	***	***	***	***	**	***	***	***	*	5

Referanser

Artsdatabanken & GBIF Norge, internett. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Dahl, K. 2000b. Nøkkelbiotoper og hensynområder i prestegårdsskoger. Telemark fylke. Statskog Ressursdata. Rapport 10-2000.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Korbøl, A., Groven, R. & Rolstad, E. 2007. Naturfaglige registreringer av skog på Opplysningsvesenets fonds eiendommer i Øst-Norge. Registrering og vurdering av verneverdier for utvidet skogvern. Prevista rapport 3 – 2007.

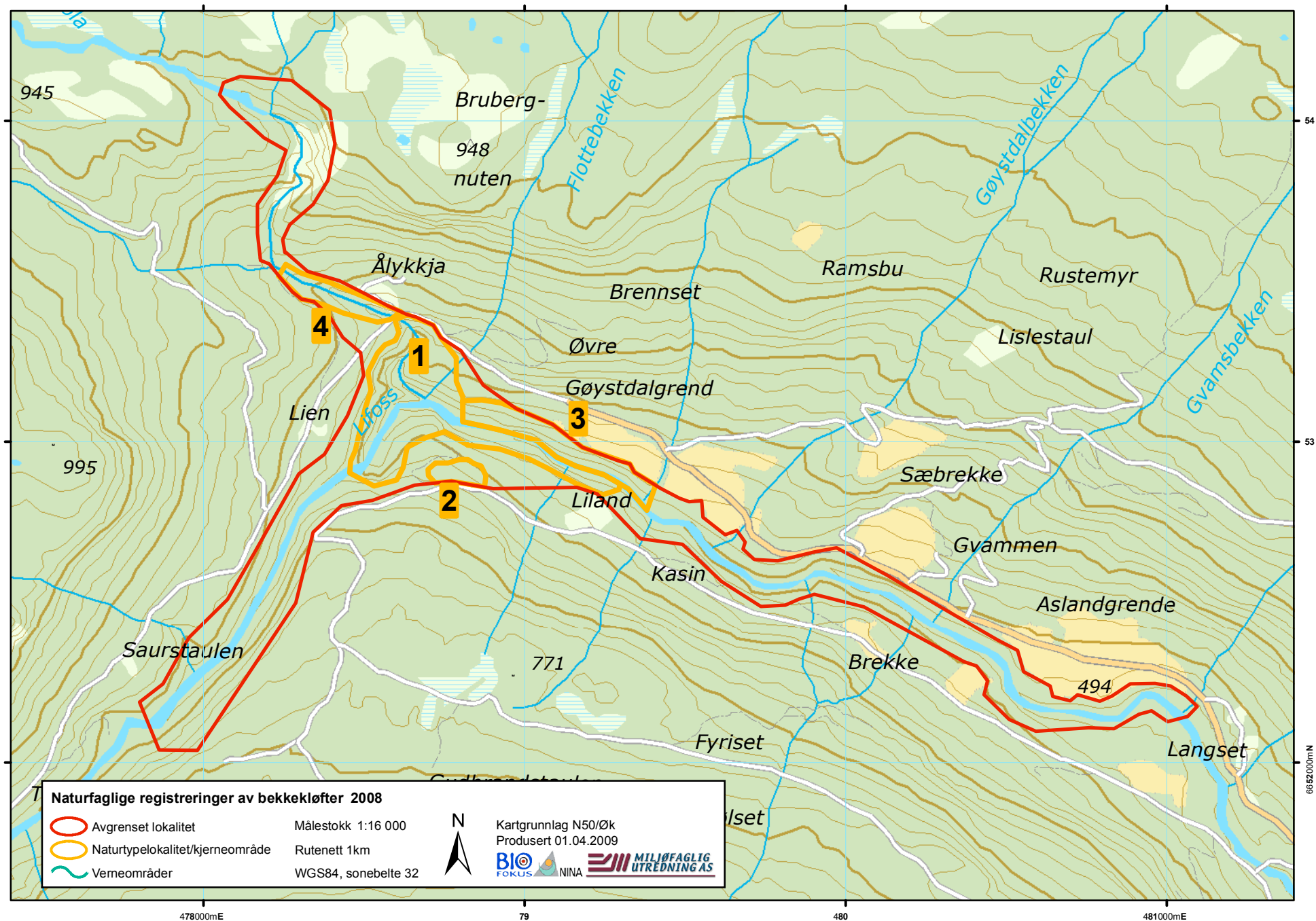
Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.

NGU 2008a. Berggrunnen i Norge N250: www.ngu.no/kart/bg250/

NGU 2008b. NGU 2008b. Kvartærgeologiske kart: www.ngu.no/kart/losmasse/

Reiso, S. 2003. Biologisk viktige områder på Øvre Gøystdal, Tinn kommune. Siste Sjanse - notat 2003-3

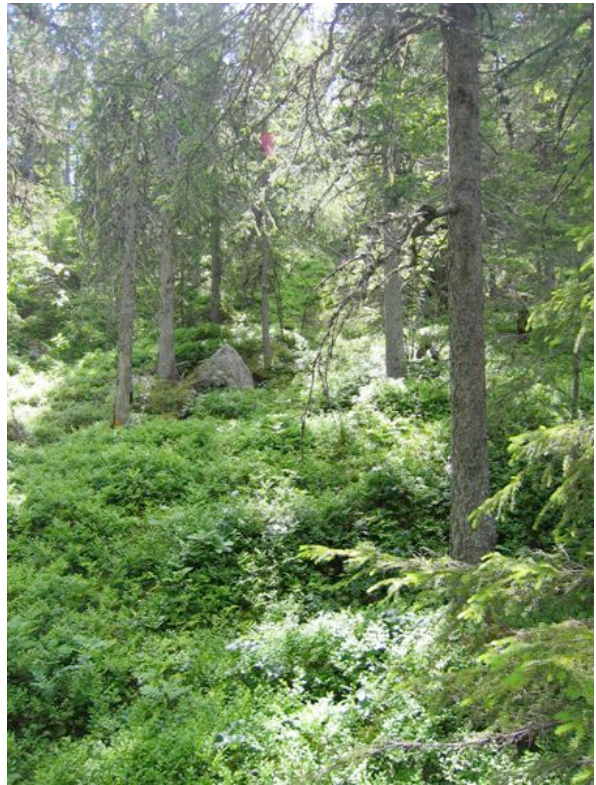
Gøyst (Tinn, Telemark).

Bilder fra området Gøyst

Lifoss Foto: Sigve Reiso

Gammel småvokst skog med mye mjuktjafs fra KO2 Foto: Sigve Reiso

Mjuktjafs på granfra KO2 Foto: Sigve Reiso

Eldre løvskog i sørvendt liseide, fra KO3 Foto: Sigve Reiso